

LUNA NOIEMBRIE, ZIUA A OPTA

SOBORUL MAI-MARILOR ARHISTRATEGI MIHAIL ȘI GAVRIIL ȘI AL TUTUROR PUTERILOR CEREȘTI

De este hramul, sau de va voi cel mai mare, se face priveghere.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul 1.

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Îngeri fără de trup, cei ce stați înaintea tronului lui Dumnezeu, și cu toată lumina străluciți fiind, strălucind de lumina cea veșnică, și petrecând cu lumina cea de a doua, lui Hristos rugați-vă să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă. (**de două ori**).

Îngeri nemuritori, viață cu adevărat fără de moarte luând din viața cea dintâi, fericiților, curatei slave celei pururea fiitoare pe voi totdeauna văzători arătându-vă, vă umpleți de lumină; și lumini cu închipuirea și cu unirea numindu-vă; lui Hristos rugați-vă să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Începătorule Mihaile cel mai înainte - stătător, stând înaintea tronului, cu ceilalți fără de trup arhangheli și îngeri, începătorii și scaune, domnii și serafimii cei cu câte șase aripi, și dumnezeieștii heruvimi cei cu ochi mulți, vase ale înțelepciunii, puteri și dumnezeiești stăpâniri, lui Hristos rugați-vă să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă..., **glasul al 4-lea:**

Începătorul rânduielilor și cetelor îngerești, în ceruri stând înaintea scaunului Dumnezeirii celei cu trei străluciri, și bogat strălucindu-te cu lumina Dumnezeirii, și de acolo neîncetat slobozindu-te, pe noi cei ce suntem pe pământ, care cu bucurie cântăm cântarea cea întreit-sfântă, izbăvește-ne de patimile cele întunecate, Mihaile, mai-marele îngerilor, rugătorule pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Mai presus de fire ai zămislit și în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a surpat pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, și a ridicat fruntea credincioșilor Săi, a celor ce slujesc Crucea și îngroparea și slăvita înviere a lui Hristos. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe pricinuitoarea atâtor bunătăți, cu neîncetate cântări te fericism, pe tine care pururea te rogi să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Puterile îngerești stând înaintea scaunului Tău, rugându-se pentru neamul omenesc, pentru ale lor rugăciuni, surpă întărâtarea neamurilor, dăruind pace tuturor credincioșilor.

Stih: Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și slugile Tale pară de foc.

Împrejurul scaunului Împăratului tuturor, pururea dănuind cetele îngerilor, păziți-ne pe noi, cei ce cu credință vă chemăm pe voi, și ne scăpați de chinuri.

Stih: Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe EL toate puterile Lui.

Tatăl, Care este peste toate Dumnezeu, mințile și puterile cerești gânditoare și nematerialnice le-a adus cântăreți slavei Sale celei în trei străluciri, și o ființă a Cuvântului și a Duhului.

Slavă..., **glasul 1:**

Mai-marilor voievozi ai puterilor îngerești, cei ce stați neîncetat înaintea scaunului stăpânesc, rugați-vă Domnului, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Pe păătoasa și pe desfrânatul, pe tâlharul și pe vameșul, i-am întrecut eu cu păcatele, iar pe niniviteni i-am covârșit. Vai mie, ce mă voi face? Cum voi fugi de pedepse eu, ticălosul? Deci către tine cad, Precurată, întoarce spre mine mila ta, precum Fiul Tău spre aceia, și mă mântuiește.

TROPARUL, glasul al 4-lea:

Mai-marilor voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiți pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu osârdie și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste cetele puterilor cele de sus.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se citește: Fericit bărbatul... Starea întâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Al Dumnezeirii celei întreit-luminătoare, înainte-stătător prealuminat, Mihaile mai-marele voievod, arătându-te, cu puterile cele de sus strigi, bucurându-te: Sfânt ești Părinte; Sfânt ești Cuvinte cel împreună fără de început; Sfânt ești și Duhule Sfinte. O slavă, o împărăție, o fire, o Dumnezeire și o putere (de două ori**).**

Lăudăm chipul tău de foc și frumusețea minunată, Mihaile, întâiule înger, că străbați marginile cu firea cea fără materie, împlinind poruncile Făcătorului tuturor. Puternic în tăria ta cunoscut fiind, și făcând izvor de tămăduiri Biserica ta care cu chemarea ta cea sfântă se cinstește.

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri, precum este scris, și pe cei ce slujesc Ție pară de foc, în mijlocul cetelor tale celor îngerești, mai întâi a fi ai arătat, Doamne, pe Mihail, mai-marele voievod, cel ce se supune voilor Tale, Cuvinte, și cântare întreit-sfântă cu frică strigă slavei Tale.

Alte stihiri, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai înainte de veci a doua lumină te-a așezat pe tine, Gavriile, care cu împărtășiri dumnezeiești luminezi toată lumea și ne descoperi nouă taina cea din veac dumnezeiască și mare cu adevărat, pe Cel ce s-a întrupat în pântecele fecioresc, Cel care a fost fără de trup și s-a făcut om, ca să mântuiască pe om (**de două ori**).

Înaintea tronului Dumnezeirii celei întreit-luminătoare stând, și din destul fiind strălucit cu dumnezeieștile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pe cei ce dănuiesc pe pământ cu bucurie și te laudă pe tine, de negura patimilor izbăvește-I, și cu lumina îi strălucește, Gavriile, mai-marele voievod, cel ce te rogi pentru sufletele noastre.

Sfărâma întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc. Potolește despărțirile Bisericii; potolește viforul ispitelor, cel fără de măsură. Izbăvește de nevoi și de primejdii pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine și aleargă sub acoperământul tău, Gavriile mai-marele voievod, cel ce te rogi pentru sufletele noastre.

Slavă..., **glasul al 6-lea; alcătuire a lui Vizantie.**

Bucurați-vă împreună cu noi, toate căpeteniile cetelor îngeresti. Că cel mai înainte-stătător al vostru și al nostru ocrotitor, marele Arhistrateg, în ziua de astăzi, cu preamărire arătându-se în cinstită biserica lui, sfințește. Pentru aceasta după datorie cântându-I lui , să-I strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor tale, mai-mare Mihaile, arhanghele.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Bucurați-vă împreună cu noi toate cetele fecioarelor; că ocrotitoarea noastră și mijlocitoarea, acoperământul și scăparea cea mare, în ziua de astăzi cu preamărire arătându-se în cinstită biserica ei, sfințește. Pentru aceasta după datorie cântându-i ei, să-I strigăm: Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor tale, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, Stăpână.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și PAREMIILE:

De la Iosua (5: 13-15), citire:

Aflându-se Iosua aproape de Ierihon, a căutat cu ochii săi și iată stătea înaintea lui un om; acela avea în mână o sabie goală. Și apropiindu-se Iosua de dânsul, i-a zis: "De-ai noștri ești sau ești dintre dușmanii noștri?" Iar acela a răspuns: "Eu sunt căpetenia oștirii Domnului și am venit acum!" Atunci Iosua a căzut cu fața la pământ, s-a închinat și a zis către acela: Stăpâne, ce poruncești slugii tale?" Zis-a către Iosua căpetenia oștirii Domnului: "Scoate-ți încălțăminte din picioare, că locul pe care stai tu acum este sfânt!" Și a făcut Iosua așa.

De la Judecători (6:11-24), citire:

Fost-a în zilele acelea; întăritu-s-a Madiam asupra fiilor lui Israel. Și aceia strigau către Dumnezeu. Atunci a venit îngerul Domnului și a șezut în Ofra sub un stejar care era a lui Ioasă, tatăl lui Abiezer; și fiul său Ghedeon treiera atunci grâul în arie, ca să-l ascundă de madianiți. Și i s-a arătat îngerul Domnului și i-a zis: "Domnul este cu tine, voi nicic!" Iar Ghedeon i-a zis "Domnul meu, dacă Domnul e cu noi, pentru ce ne-au ajuns pe noi toate necazurile acestea? Și unde sunt oare toate minunile Lui de care ne-au istorisit nouă părinții noștri când ne spuneau: Din Egipt ne-a scos pe noi Domnul. Acum însă ne-a părăsit Domnul și ne-a dat în mâinile madianiților". Și căutând Domnul spre el a zis: "Mergi cu această putere a ta și izbăvește pe Israel din mâinile madianiților. Iată, Eu te trimit!". Atunci Ghedeon a zis: "Doamne, cum să izbăvesc eu pe Israel? Iată neamul meu este cel mai sărac din seminția lui Manase, iar eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu".

Domnul însă i-a zis: "Eu voi fi cu tine și tu vei bate pe madianiți, ca pe un singur om". A zis Ghedeon către Dânsul: "De am aflat eu trecere în ochii Tăi, arată-mi un semn, ca să-mi dovedești cele ce-mi vorbești: Să nu Te duci de aici până ce nu mă voi întoarce la Tine și-mi voi aduce darul meu și Ți-l voi da". Și Domnul a zis: "Voi sta până ce te vei întoarce". Și s-a dus Ghedeon și a gătit un ied și azime din o efă de făină; carnea a pus-o într-un coș, iar zeama a turnat-o într-o oală și a dus-o la El sub stejar și i-a pus-o înainte. Și a zis către dânsul îngerul Domnului: "Ia carnea și azimile și pune-le pe piatra aceasta și toarnă zeama peste ele". Și a făcut Ghedeon așa. Atunci îngerul Domnului, întinzându-și vârful toiagului ce-l avea în mâna sa, s-a atins de carne și de azime; și a ieșit foc din piatră și a mistuit carnea și azimile; și îngerul Domnului s-a făcut nevăzut de la ochii lui. Și a cunoscut Gedeon că acesta este îngerul Domnului, și a zis Gedeon: "Vai de mine, Stăpâne Doamne, că am văzut pe îngerul Domnului față către față!". Zis-a Domnul: "Pace ție. Nu te teme căci nu vei muri!" Și a făcut acolo Ghedeon un jefelnic și l-a numit "Iahve - Șalom". Și se află acesta și astăzi în Ofra lui Abiezer.

Din Proorocia lui Isaia (14:7-20), citire:

Tot pământul este în pace și se odihnește; toți izbucnesc în cântece de veselie. Până și chiparoșii împreună cu cedrii cei din Liban se bucură de căderea ta: "De când tu te-ai prăbușit, nimeni nu se mai suie la noi ca să ne doboare!".

Șeolul (iadul) se mișcă în adâncurile sale ca să iasă într-o întâmpinare a ta. Pentru tine el deșteaptă umbrele, pe toți stăpânitorii pământului; el ridică de pe jilțurile lor pe toți împărații pământului. Toți i-au cuvântul și îți zic: "Și tu ești slab ca noi și te asemeni

nouă". În iad s-a pogorât mărirea ta în cântecul harfelor tale. Sub tine se vor așterne viermii și viermii vor fi acoperământul tău. Cum ai căzut tu din ceruri, stea strălucitoare, fecior al dimineții! Cum ai fost aruncat la pământ, tu biruitor de neamuri! Tu care ziceai în cugetul tău: "Ridica-mă-voi în ceruri și mai presus de stelele Dumnezeului celui puternic voi așeza jilțul meu. În muntele cel sfânt voi pune sălașul meu, în fundurile laturii celei de miazănoapte. Sui-mă-voi deasupra norilor și asemenea cu Cel Preaînalt voi fi". Și acum, tu te pogori în iad, în cele mai de jos ale adâncului! Cei ce te văd își întorc privirea înspre tine și se uită cu luare aminte zicând: "Oare acesta este omul de care tremura pământul și împărățiile se cutremurau? Oare acesta este cel ce prefăcea lumea în pustiu și cetățile le doboră și nu da drumul robilor săi?" Toți împărății popoarelor se odihnesc cu cinste, fiecare în locașul său. Și numai tu ești azvârlit departe de mormântul tău, ca o ramură fără de preț, ca rămășițele celor care au fost uciși cu lovituri de sabie, zvârliți pe pietre de mormânt, ca un hoit călcat în picioare. Tu nu te vei pogori în mormânt, căci tu ai pustiit pământul tău și pe poporul tău l-ai ucis! Niciodată nu se va mai vorbi despre neamul celor răi.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1; a lui Ciprian.

Mai-marilor voievozi ai Puterilor cele înțelegătoare, stând neîncetat înaintea tronului stăpânesc, rugați-vă către Domnul, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

A lui Arsenie.

Mai-marele cetelor Puterilor de sus, Mihail cel mai întâistător al dumnezeieștilor cete, astăzi pe noi la prăznuire împreună ne-a chemat, cel ce totdeauna cu noi umblă și ne păzește pe toți de toată asupra diavolului. Veniți dar, iubitorilor de praznice și iubitorilor de Hristos, flori de fapte bune luând, cu curate gânduri și cu știință bine statornicită, soborul Arhanghelului să-l cinstim, că acesta neîncetat înaintea lui Dumnezeu stând, și întreită cântare sfântă cântând, se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea; a lui Studit.

Ființei celei fără materie a Puterilor celor înțelegătoare căpetenii fiind, și prin strălucirile Slavei celei întreit-luminătoare luminând lumii, mai marilor voievozi, cu neîncetat glas întreit sfântă cântare cântați. Pentru aceasta rugați-vă pururea să se mântuiască sufletele noastre.

A lui Arsenie.

Scaunul cel fără materie înconjurând, ființe înțelegătoare, dumnezeiești, fără de trup, întreită - cântare lui Dumnezeu Domnului cu buze de văpaie cântați: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără de început; Sfinte tare, Fiule cel

ce ești împreună fără de început; Sfinte fără de moarte, Duhule cel împreună de o ființă; Cel împreună cu Tatăl și cu Fiul preaslăvit.

A lui Anatolie.

Cu buze fără de trup și cu guri înțeleghătoare, cetele îngeresti neîncetat cântare aduc Dumnezeirii Tale celei neapropiate, Doamne; și mințile cele curate și slujitorii slavei Tale Te laudă pe Tine, Stăpâne. Cu care împreună Mihail cel fără de trup și Gavriil cel preacuvios și mai întâi-stătător al Puterilor celor de sus, mai-marii voievozi ai îngerilor, ospătători ai noștri astăzi sunt; cântările cântărilor poruncindu-ne nouă să cântăm slavei Tale celei neapropiate, Iubitorule de oameni, căreia se roagă neîncetat pentru mântuirea sufletelor noastre.

Glasul al 4-lea; a lui Efrem Carias.

Cu razele cele fără de materie ale dumnezeieștii lumini, fiind luminați, mai-marilor voievozi, luminați căpetenii ai cetelor celor fără de materie, ca o lumină la chip luminați fiind întru cei de sus, cu focul Dumnezeirii celei neapropiate străluciți în lume. Pentru aceasta și întreit-sfântă cântare, cu buze de văpaie neîncetat cântați: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Glasul al 6-lea:

Îngerii Țăi, Hristoase, înaintea scaunului slavei cu frică stând și cu a Ta revărsare de lumină pururea străluciți fiind, cântăreții întru cele înalte și slujitorii voii Tale, de la Tine fiind trimiși, dau luminare sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Cu buze de foc Te laudă pe Tine Heruvimii, Hristoase Dumnezeule, și cu guri netrupești fără încetare Te slăvește pe Tine ceata arhanghelilor; și Mihail, mai marele voievod al Puterilor celor de sus, cântare de biruință neîncetat aduce slavei Tale, că acesta ne-a luminat pe noi astăzi spre strălucită prăznuire, a striga după vrednicie ca psalmistul lauda cea întreit-sfântă, cu buze de tină. Că toate de lauda Ta s-au umplut și dăruiești lumii printr-însul mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Astăzi locașul cel ce a încăput pe Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în lăcașul Domnului se aduce și Zaharia o primește pe dânsa. Astăzi Sfânta Sfințelor se bucură și ceata îngerilor cu taină prăznuiește. Cu care împreună

și noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine, Cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Îngerește cei din lume prăznuind, lui Dumnezeu celui ce șade pe scaunul slavei să-I strigăm cântare: Sfânt ești părinte ceresc, Sfânt ești Cuvinte cel împreună veșnic și Duhule preasfinte.

Stih: Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Celor cerești mai mare, fiind întru îndrăznire multă, și stând înaintea scaunului celui înfricoșător întru slavă, însuși văzătorule al celor negraite, te rugăm, Mihaile mai-marele voievod, mântuiește-ne pe noi cei ce suntem în nevoile primejdiilor și ale ispitelor, cu rugăciunile tale.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul; Doamne Dumnezeul meu măritu-Te-ai foarte.

Îngerilor celor fără de trup mai întâi ești cu adevărat și slujitor acelei dumnezeiești vărsări de lumină și însuși văzător și tăinuitor, Mihaile, mai-marele voievod; mântuiește-ne pe noi, cei ce te cinstim în toți anii cu cuviință, și cu credință laudăm Treimea.

Slavă... Și acum..., **glasul al 8-lea; a lui Ioan Monahul.**

Ca cel ce ești mai - mare cetelor și apărător și îngerilor îndreptător și mai-mare Voievod, mântuiește din toată nevoia și necazul, din boli și din cumplitele păcate, pe cei ce te laudă cu tot adevărul și te roagă pe tine, mărite; ca cel ce fără de materie fiind, cu adevărat vezi pe Cel fără materie și cu lumina cea neapropiată a slavei Stăpânului ești strălucit. Că Acela cu iubirea de oameni, trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pe om.

La binecuvântarea pâinilor: troparul sfinților îngeri: Mai - marilor voievozi... (de două ori). (Vezi Vecernia mică) și Născătoare de Dumnezeu Fecioară... (o dată). Și citire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul sfinților îngeri de două ori.

Slavă ...Și acum..., a Născătoarei:

După întâia Stihologie, Sedea, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Mai-marele voievod al slujitorilor celor fără de trup, care stai înaintea lui Dumnezeu și cu strălucirile cele de acolo ești strălucit, luminează, sfințește pe cei ce te laudă pe tine cu credință, și izbăvește de toată tirania vrăjmașului și viață pașnică cere nouă și tuturor popoarelor.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a lăuda cu mulțumire din inimă milele tale, stăpână, noi robii tăi, strigând și zicând: Preasfântă Fecioară, grăbește și ne izbăvește de vrăjmașii cei nevăzuți și văzuți și de toată primejdia, că tu, curată, izbăvești pururea pe robii tăi de toate cele cumplite.

După a doua Stihologie, Sedea, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Heruvimii și Serafimii cei cu ochi mulți, oștile Arhanghelilor celor slujitori cu Stăpâniile, Scaunele, Domniile, Îngerii, Puterile și Căpeteniile Te roagă pe Tine, Făcătorul nostru și Dumnezeu și Stăpânul, să nu treci cu vederea rugăciunea poporului care a greșit, Hristoase, mult Îndurate.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Degrad ne întâmpină pe noi mai înainte, până ce nu ne robim, când vrăjmașii te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru. Pierde cu crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credința dreptcredincioșilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, mântuiește-ne pe noi.

După Polieleu, Sedea, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Povățuitorii celor cerești și mai întâistătători ai înaltelor și înfricoșătoarelor scaune ale dumnezeieștii slave, Mihaile și Gavriile maimarilor voievozi, căpeteniile cetelor îngerești, împreună cu toți cei fără de trup și slujitori ai Stăpânului, pentru lume totdeauna rugându-vă, cereți pentru noi iertare de greșeale și să aflăm milă și har în ziua judecății.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești de Dumnezeu cu har dăruită, curată binecuvântată, pe Cel ce s-a născut din tine pentru milostivirea îndurărilor, cu puterile cele de sus și cu Arhanghelii și cu toți cei fără de trup, roagă-l pentru noi neîncetat, să ne dăruiască nouă mai înainte de sfârșit iertare și curățire de păcate și îndreptare vieții, ca să aflăm milă.

Apoi Antifonul cel dintâi al glasului al 4-lea:

PROCHIMEN, glasul al 4-lea

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pe Domnul; Doamne Dumnezeul meu măritu-Te-ai foarte.

Toată suflarea... și Evanghelia.

După Psalmul 50, Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile celor fără de trup, Milostive, curățește mulțimea greșelelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelelor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihira, glasul al 6-lea:

Îngerii Tăi, Hristoase, înaintea scaunului slavei cu frică stând, și cu a Ta vărsare de lumină pururea străluciți fiind, cântăreții întru cele preainalte și slujitorii voii Tale, de la Tine fiind trimiși, dau luminare sufletelor noastre.

CANOANELE

De va fi Duminică, se cântă al Învierii cu irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și ale Sfinților Îngeri, două canoane pe 8. Iar de va fi în celelalte zile, se cântă al Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 6 și al Sfinților Îngeri pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Întru adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată, iar întrupându-se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca pe cea fără prihană între femei, Dumnezeu pe tine alegându-te, în pântecul tău cel fără prihană S-a sălășluit. Pe Acela roagă-L, ceea ce ești cu totul fără prihană, de prihana greșelilor să mântuiască pe toți cei ce te laudă pe tine.

Precum zice psalmistul, curată, de-a dreapta ca o împărăteasă a Împăratului celui ce a răsărit din pântecul tău, ai stat. Pe Acela roagă-L, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca stătător de-a dreapta să mă arate în ziua răsplătirii, dumnezeiască mireasă.

Firea cea uscată a oamenilor, prin toate cele netrebnice, ceea ce ai născut ploaia cea cerească toată o ai înnoit. Dar mă rog și brazda sufletului meu cea uscată arat-o aducătoare de roadă, dumnezeiască mireasă.

CANOANELE Sfinților Îngeri

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Cântarea 1-a, glasul a 8-lea:

Irmos: Să cântăm Domnului...

Toți credincioșii să laudăm pe Ceea ce cârmuiește toate căpeteniile cele fără de trup, ale cetelor celor de sus, pe Treimea cea nezidită, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule atotțiitorule!

Pus-ai începătură făpturilor, ființa cea fără de trup a îngerilor, Făcătorule, care preacurat scaunul Tău înconjoară, strigând către Tine: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule atotțiitorule!

Bucură-te Gavriile, de taină vestitorule al întrupării lui Dumnezeu; bucură-te Mihaile, mai-marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigați: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule atotțiitorule!

A Născătoarei:

Strămoașa Eva oarecând, prin călcarea poruncii, a supus blestemului tot neamul omenesc; iar tu, Fecioară, mireasă a lui Dumnezeu, născând pe Ziditorul, l-ai întors către binecuvântare.

Alt Canon, al aceluiași

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon cel ce purta...

Pe cetele cele înțeleghătoare ale rânduielilor celor fără de trup, cu cântări, ca pe niște slujitori dumnezeiești, veniți să-I laudăm, ceată împreunându-ne; pe cei ce pentru pocăința noastră împreună se bucură.

Voievozii îngerilor și cei mai aleși și căpeteniile cetelor cei luminați, mințile cele fără de trup, astăzi le ridică spre săvârșirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite; cu care împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă...

Să ne veselim împreună cu îngerii, noi oamenii, duhovnicește întru bucurie; că Gavriil iarăși binevestește acum unirea Bisericilor și surparea a tot eresului celui potrivit, întru venirea pomenirii lor.

Și acum..., a Născătoarei:

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui cel mai presus de fire, Preacurată, Care întru tine S-a sălășluit, în Duhul Sfânt, pe Cel ce este adică cu două firi și cu două voințe, într-un Ipostas neschimbat; al Cărui chip îl sărutăm.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Înflorit-a pustiul ca și crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Îmbrăcându-se întru mine, omul, din pânțelele tău a ieșit Făcătorul, ceea ce ești cu totul fără prihană; haina nestrăciunii dăruind celor ce s-au golit prin multe lucrări netrebnice.

Pe Cuvântul lui Dumnezeu cel preacinstit L-ai născut, stăpână, pe care cu osârdie roagă-L să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru ocările dulceților.

Rănile sufletului meu vindecă-le, Preacurată, și smerită inima mea cea otrăvită cu veninul șarpelui, cu doctoria ta cea lucrătoare o vindecă.

Alt Canon

Irmos: Frica Ta Doamne o sădește...

Cu tărie ai așezat, Nemuritorule, pe cei puternici, care săvârșesc întru tot sfântă voia Ta întru cele de sus, înaintea Ta pururea stând.

Pe tănuitorii întrupării Tale și ai cinstitei sculări, pe mai-marii îngerilor, Hristoase, care se roagă pentru noi, primește-i.

Îngeri ai pus păzitori oamenilor ca un milostiv și slujitori mântuirii slugilor Tale ai arătat, Hristoase.

A Născătoarei:

Negrăit ai zămislit pe Domnul și Mântuitorul, dumnezeiască mireasă, pe Cel ce ne scapă din stricăciune pe noi, cei ce întru adevăr pe tine te chemăm.

Alt Canon

Irmos: Tu ești întărirea...

Îngerilor mai întâi, și de la Treime a doua lumină te-ai arătat, Mihaile voievodule, nouă celor ce cu credință te laudăm pe tine.

Cu raza dumnezeiescului har, Gavriil prin credință a umplut tot pământul, propovăduind pogorârea cea în trup a lui Dumnezeu.

Slavă...

Împreunare pururea pomenită și însoțire luminoasă fără de materie, lumini dumnezeiești, pe cei ce săvârșesc cu credință pomenirea voastră, mântuiți-i.

Și acum..., a Născătoarei:

Lăudat-a Isaia nașterea ta cea mai presus de minte, curată; laud și eu, ca să dobândesc curățirea aceluia.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreți...

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Sfintelor cete ale celor fără de trup, care cântați lui Dumnezeu, cu gânditoare limbile voastre, neîncetat laudă, rugați-vă printru noi cei greșiți.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda noi cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfințenie, omorându-ne toate mădularele trupului, rugându-i, ca pe niște apărători și păzitori, să ne izbăvească de toată înșelăciunea nevăzutului vrăjmaș pe noi, cei ce îi laudăm pe dânșii, ca să aflăm milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Mulțumim ție pururea, Născătoare de Dumnezeu, și te mărim pe tine, curată, și ne închinăm ție, laudând pe Cel născut al tău, ceea ce ești plină de har, strigând neîncetat: Mântuiește-ne pe noi, Fecioară prea milostivă, ca o bună, și de la demoni ne scoate și din răspunsul cel înfricoșător la ceasul întrebării, ca să nu ne rușinăm noi robii tăi.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuși Domnul Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!

Picătură de umilință rouează-mi mie, stăpână, scoțând toată arderea inimii mele, și adăugirile cele înșelătoare potolind.

Pe mine cel vătămat cu arma desfătării și care zac rănit, Preacurată, nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă cu sulița și cu sângele Fiului tău și Dumnezeului nostru, Celui ce S-a răstignit pentru noi.

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânia a toată făptura, pe mine cel rău sărăcit de dumnezeiescul har mă învrednicește, ca să te slăvesc pe tine ca pe ocrotitoarea mea cae bună, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alt Canon

Irmos: Șezut-ai pe cai...

Șezut-ai pe îngeri ca pe niște cai, Iubitorule de oameni, și ai apucat cu mâinile Tale frâul lor, și mântuire s-a făcut călătoria Ta celor ce strigă neîncetat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Tăria Ta acoperă îngerii, Iubitorule de oameni, și s-au umplut marginile pământului de slăvită dumnezeiască lauda Ta, Cel ce ești fără de început; mântuiește-ne pe noi, care împreună cu dâșii strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!

Ieșit-ai, Îndurate, spre mântuirea poporului Tău, Hristoase, și împreună chemi pe prietenele puterii Tale, și veselie s-a făcut venirea Ta celor ce cu credință strigă Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!

A Născătoare:

Fecioară și Maică, mai presus de fire te-ai arătat, Preacurată, ca ceea ce pe Hristos Dumnezeu și om, L-ai născut căruia cu frică strigă cetele îngerești: Slavă puterii Tale, Doamne!

Alt Canon

Irmos: Tu ești tăria mea Doamne...

În Ierihon s-a arătat mai-marele voievod al puterii, oștindu-se demult Iosua al lui Navi, biruință făcând și izbândind, Mihaile, mai-marele voievod al celor fără de trup; de la care luând putere sluga Domnului, prin armă robi a luat pe cei protivnici.

Mai-marele puterilor celor fără de trup oarecând s-a arătat, aducând bunele vestiri pe față preotului Zaharia, marele Gavriil și dumnezeiescul cu adevărat arhanghel. Pentru aceasta născându-se Ioan, glasul Cuvântului, părintelui său a dat iarăși glas.

Slavă...

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind sfântă pomenirea Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail și a lui Gavriil de Dumnezeu înțelepțitul. Împreună se bucură și toată ceata îngerească, căci se mântuiește lumea prin acoperământul lor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Numai tu una curată ai fost și după naștere, numai tu te-ai arătat fără de bărbat alăptând pe Cuvântul cel adevărat al Tatălui care prin Duhul Sfânt a luat chip de rob precum suntem noi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Pe care Îl laudăm, cinstind dumnezeiasca asemănare a chipului Lui.

Catavasie: Sfatul cel neurmat...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne am aflat întoarcere din noaptea necunoștinței către Părintele Tău, Cel ce este începătorul luminii.

Ceea ce ai născut calea vieții, Preacurată, povățuiește-mă la cale dreaptă pe mine, cel surpat acum fără pricepere în calea greșită și în prăpastia cumplitelor căderi.

Înstrăinându-mă nebunește de la Dumnezeu, Fecioară, fără pricepere, desfrânat am viețuit, rătăcind în latura patimilor cea depărtată. Ci mă întoarce și mă izbăvește cu mângâierile tale.

Cu apele tale cele de viață curgătoare, adapă pe robul tău, pe cel aprins de văpaia păcatelor și ars de năvălirile demonilor, Fecioară Maică Preacurată.

Alt Canon

Irmos: De noapte mânec...

Cu dragoste nemutată, pururea spre Tine, Hristoase, purtându-se, spre înălțimea cea mai presus de toate doririle, Puterile îngerești neîncetat pe Tine Te slăvesc, Dumnezeule.

Tu, Cel ce ești necuprins, pe îngerii Tăi cei după ființă înțelegători i-ai făcut cu harul Tău, Hristoase, nestricați după chip, așezându-i cântăreți ai slavei Tale.

Tu ai păzit, Hristoase, pe slujitorii Tăi neplecați spre ce este mai rău, prin apropierea cea către Tine. Că izvorul bunătății fiind, faci bine celor ce slujesc Ție după vrednicie.

A Născătoarei:

Ceea ce după naștere ești fecioară, numai tu care nu știi de nuntă, curată Marie, preacinstită, la limanul tău îndreptează-ne pe noi din nevoi, povățuindu-ne la mântuirea cea veșnică.

Alt Canon

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Neplecându-se Valaam vrăjitorul de demult cuvintelor lui Dumnezeu celor negrăite și dumnezeiești, îngerul s-a arătat asinului la răspântii și muștrându-l cu asprime și făcând cuvântător pe dobitoc, a schimbat lui Valaam cunoștința firii.

Prins fiind Petru și în temniță rămânând, i s-a arătat îngerul lui Dumnezeu, scăpându-l din mâinile lui Irod, din legături și din moarte. Pentru aceasta veniți toți ca pe niște dumnezeiești păzitori ai sufletelor și ai trupurilor, pe înțelepții arhangheli să-I cinstim.

Slavă...

Îngeri, arhangheli dumnezeiești, puteri ale lui Dumnezeu, stricați cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu, tulburările războaielor, eresurile Bisericii și toate smintelile, și pe noi în pace ne păziți.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Tine Te știm singurul Dumnezeu al făpturii, în două firi, în amândouă lucrările și voile fiind neamestecat, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară, al cărei chip pe icoane îl cinstim.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Întru adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Să nu mă arăți demonilor spre bucurie, la judecata ce va să fie, stăpână; ci cu bunăvoință să cauți spre mine, nevrednicul, pe Judecătorul și Fiul Tău rugându-L.

Cu gândurile Te-am mâniat, Doamne, și cu faptele mele cele viclene și fără de lege; iar acum spre rugăciune aduc pe Maica Ta, îndurându-Te Tu, Mântuitorule.

Ceea ce ai născut pe Ziditorul și Dumnezeuul tuturor, cu totul lăudată stăpână, scapă-mă de osândă pe mine, cel ce însumi m-am osândit cu greșelele mele.

Alt Canon

Irmos: Ca Iona din chit, Doamne...

Cu dumnezeiască cuviință din cele ce n-au fost, Doamne, cu Cuvântul Tău ai adus ființele cereștilor și nemuritoarelor oștiri, luminoase făcându-le pe ele.

Tăinuitori cinstiți ai laudei lui Dumnezeu v-ați făcut voi, cei ce sunteți fără de trup, cetățeni după adevăr cerescului și dumnezeiescului cort, Făcătorului după vrednicie slujind.

Înțelegătoarele cete ale celor fără de trup, pe Tine Fiul lui Dumnezeu, Cel fără de început, Te laudă neîncetat și Te preaslăvesc ca pe Făcătorul și Ziditorul a toate.

A Născătoarei:

Pe Cel ce șade împreună cu Tatăl fără de început întru cele preainalte, Preacurată, în brațele tale a-L purta te-ai învrednicit. Pe Care, curată, milostiv fă-L nouă robilor tăi.

Alt Canon

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Cu frică în cântări să cinstim cu buze de lut pe cei fără materie, din stricăciunea cea trupească ridicându-ne mintea la cei fără de trup, care sunt ca focul, ca văpaia și ca lumina.

Încetați viforele patimilor, Arhangheli, și potoliți împreună cu acelea toate smintelile de credință, Sfinților mai-marilor voievozi ai Treimii, cei ce sunteți în chipul focului.

Slavă...

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trup, cu îndrăznirea voastră de tot eresul izbăviți-ne pe noi, Mihaile voievodule și Gavriile, mai-marii Puterilor îngerești.

Și acum..., a Născătoarei:

Din pântecelii celei ce nu știe de bărbat, Te-ai arătat de bunăvoie întrupat, Cel ce ești fără de trup ca Dumnezeu, Hristoase, și purtător de trup, ca un om ai fost; a cărui asemănare credincioșii o cinstim.

Catavasie: Înțelepții lui Dumnezeu...

CONDAC, glasul al 2-lea:

Mai marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeieștii slave, povățuitorii oamenilor și căpeteniile îngerilor, cereți pentru noi ceea ce este de folos și mare milă, ca niște mai-mari voievozi ai celor fără de trup.

ICOS

Zis-ai, iubitorule de oameni, în Scripturile Tale, că mulțimea îngerilor se bucură în cer pentru un om ce se pocăiește, Cel ce ești fără de moarte. Pentru aceasta noi cei ce suntem întru fărădelegi, unele știutorule de inimi, Cel ce ești fără de păcat, pe Tine, ca pe un milostiv, pururea îndrăznim a Te ruga să te înduri și să ne trimiți nouă celor nevrednici umilință, Stăpâne, dându-ne nouă iertare; că pentru noi toți se roagă Ție mai-marii voievozi ai celor fără de trup.

SINAXAR

În această lună, în ziua a opta, pomenirea Soborului Mai-marilor Arhistrategi Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor celor fără de trup puteri.

La adunarea celor nouă cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Începătoriile, Puterile, Arhanghelii și Îngerii.

Mihail, preaîncuviințatul mai-marele peste cetele puterilor celor fără de trup, și în Legea Veche și în cea Nouă a arătat ce este harul Evangheliei și arată multe faceri de bine neamului omenesc. Că de vreme ce pizmașul și luptătorul mântuirii noastre, înălțându-se s-a mândrit împotriva Ziditorului său și a zis: "Pune-voi scaunul meu deasupra norilor" și

lăudându-se că " voi fi asemenea cu Cel Înalt", a căzut din cinstea de arhanghel, precum grăiește Domnul (Văzut-am, zice, pe satana, ca fulgerul din cer căzând"). Asemenea cu el și ceata ce era sub el, înălțându-se a căzut. Acest de-a-pururea-lăudat, păzind ca o slugă credincioasă credința către Stăpânul și arătând multă nevoie spre neamul nostru, a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu ca să fie mai mare peste cetele înțelegătoare. Că văzând că a căzut vicleanul, strâns-a cetele îngerești și a zis: "Să luăm aminte: Lăudat-au cu glas pe Domnul tuturor", ca și cum ar fi zis : Să luăm aminte noi cei ce suntem zidiți, ce au pățit cei ce erau cu noi, care până acum au fost lumină, și acum s-au făcut întuneric. Pentru aceasta o adunare ca aceasta s-a numit Soborul Ingerilor, adică luarea aminte și înțelegere și unire.

Acesta dar, marele folositor și de bine-făcător mântuirii noastre, înmulțind și întinzând spre mulți multe faceri de bine mântuirii, s-a arătat la mulți văzându-se. Că s-a arătat lui Avraam și lui Lot la pustiirea și pierderea Sodomei. Arătat-s-a lui Iacov când fugea de fratele său. Mers-a înaintea taberei fiilor lui Israel, când se izbăveau și au scăpat de robia și de chinul egiptenilor. Arătat-s-a lui Valaam, când mergea să blesteme pe Israel. Și către Iosua al lui Navi, când l-a întrebat: "Eu, Arhistrategul puterilor Domnului, acum am venit." Acesta a cufundat de tot și râurile ce se revărsaseră de păgâni asupra aghiazmei și a locașului de închinare.

Se află și altele multe ce se spun despre el în Sfânta Scriptură. Pentru aceasta și noi, având pe acesta ajutor și păzitor vieții noastre, prăznuim astăzi preacinstitul lui praznic.

Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail, prăznuim astăzi și pe prea frumosul și prea veselitorul Arhanghel Gavriil. Pentru că și acesta multe faceri de bine a făcut neamului omenesc, atât în Legea Veche, cât și în cea Nouă. Căci în proorocia lui Daniil se pomenește însuși numele lui, când tâlcuiește Daniil visul ce a văzut pentru împărații mezilor și ai perșilor și ai elinilor: "Gavriile, zice, fă-l pe acela (adică pe Daniil) să înțeleagă vedenia". (Daniil, VIII,16).

Și iarăși același Gavriil a arătat aceluiași Daniil că după șaptezeci de săptămâni de ani, adică după patru sute nouăzeci și șapte de ani, are să vină Hristos. "Și iată, zice Gavriil, bărbatul pe care l-am fost văzut la începutul vedeniei zburând, s-a atins de mine ca în ceasul jertfei de seară. Și m-a făcut să înțeleg și celelalte." (Daniil, IX, 21). Acesta este cel care a binevestit femeii lui Manoe că are să nască pe Samson. Acesta este cel care a binevestit lui Ioachim și Anei că au să nască pe Doamna și Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea.

Iar în Legea Nouă, acesta a binevestit lui Zaharia, stând de-a dreapta altarului tămâierii, că va naște pe marele Ioan Înaintemergătorul.

Acesta a hrănit și pe pururea Fecioara Maria doisprezece ani înăuntru în Sfintele Sfintelor cu hrană cerească. Acesta însuși, și cine se îndoiește?, a binevestit Născătoarei de Dumnezeu că va naște de la Duhul Sfânt pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta s-a arătat lui Iosif în vis, precum zic mulți, și i-a zis să nu se teamă ci să ia pe Maria, femeia sa, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Acesta s-a arătat și păstorilor și le-a binevestit, că S-a născut Hristos Mântuitorul lumii. Acesta și în vis a zis lui Iosif să ia Pruncul și pe Mama lui și să fugă în Egipt. Și iarăși acesta însuși i-a zis să se întoarcă în pământul lui Israel.

Mulți însă din sfințiții învățatori și din scriitorii de cântări socotesc că dumnezeiescul Gavriil a fost și îngerul cel îmbrăcat în veșmânt alb care, pogorându-se din cer a răsturnat piatra de pe ușa mormântului lui Iisus, Dătătorului de viață, și a șezut deasupra ei. Și el a

fost cel care a binevestit mironosițelor învierea Domnului. Și ca să spunem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la iconomia tainei întrupării cuvântului lui Dumnezeu din început până în sfârșit. Pentru aceasta și Biserica lui Hristos îl prăznuiește pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail, și cheamă harul și ajutorul lui, rugându-i ca prin ajutorul și rugăciunile lor, și în veacul de acum să aflăm scăpare de rele, și în cel ce va să fie să ne învrednicim de bucuria cerească și de Împărăție. Amin.

Cântarea a 7-a :

Irmosul:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu a tiranului celui călcător de lege înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a trimis cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este "binecuvântat și preaslăvit".

Tăria și lauda mea, și mântuire și ocrotitoare, și zid nebiruit fiind stăpână, pe demonii cei ce se oștesc asupra mea bate-i, că totdeauna caută să mă omoare pe mine.

Pe Dumnezeu întrupându-L din feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit, Fecioară, omenirea. Pentru aceasta mă rog ție, pe mine, cel spurcat cu patimile și stricat cu uneltirile vrăjmașului, izbăvește-mă cu rugăciunile tale.

Cuptorul mai înainte a închipuit nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană; că pe tineri nu i-a ars, precum nici pânțelele tău, Focul cel de neîndurat. Pentru aceasta mă rog ție, scapă de focul cel veșnic pe robul tău.

Alt Canon

Irmos: Tinerii evreiești în cuptor...

Neputând să vadă chipul feței Celui înaintea Căruia stau neîncetat, mulțimile îngerilor cele slujitoare strigă: Bine ești cuvântat, Dumnezeule, în veci.

Lumină ai arătat, Îndurate, ființa cea fără de materie a îngerilor Tăi care, plini fiind de lumina cea negrăită, neîncetat strigă: Bine ești cuvântat, Dumnezeule, în veci.

Cu Cuvântul Tău cel ipostatnic, mulțimea îngerilor ai făcut și sfințind-o cu dumnezeiescul Duh o ai învățat, Dumnezeu să numească Treimea, Dumnezeule în veci.

A Treimii:

Trei fețe cunoscând, slăvim ființa cea de nescris: pe Tatăl, pe Fiul și împreună pe Duhul, strigând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Alt Canon

Irmos: Din Iudeea venind tinerii...

Cu cetele celor fără de trup și neamul omenesc veniți să ne veselim în această vestită zi, săvârșind pomenirea Arhanghelilor lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeuul părinților noștri.

Ca niște iubitori de străini de demult, Avraam de Dumnezeu văzătorul, și Lot măritul, a ospătat pe îngerii, și au aflat împărtășire cu îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Lui Manoe viteazului și lui Tovit preaițeleptului s-au arătat îngerii, răsplătindu-le nevoițele vieții după vrednicie; iar tinerilor celor ce erau în cuptorul cel cu foc, îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Și acum..., a Născătoarei:

Toată firea noastră din Fecioară o ai purtat fără schimbare, Iisuse, cu firile îndoite, dar unul în Ipostas, ca părinții pe Tine Te mărturisim. Al cărui și chipul cu credință îl cinstim, zugrăvindu-Te.

Catavasi: N-au slujit făpturii ...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe credincioși răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Suflete al meu râvnește cele bune, prin purtarea ta de grijă de lucruri dumnezeiești, depărtându-te de la cele rele; căci ai pe Maica lui Dumnezeu care se roagă pentru tine, și folositoarea tuturor cea neînfricată, ca pe o milostivă și de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osândirii celei de demult omenirea, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ție, dezleagă toată legătura inimii mele, Preacurată, legându-mă în schimb cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născând-o, Născătoare de Dumnezeu, luminează inima mea cea care se mâhnește pentru ocară greșelilor și slavei celei pururea veșnice mă arată părtaș, ca să te măresc cu credință.

Alt canon

Irmos: Pe Domnul Cel ce în munte...

Vieții îngerești să râvnim și gândurile să ne ridicăm la înălțime, și cu dânșii netrupește să cântăm, pe Domnul laudându-L întru toți vecii.

Dânțuitorii dănțuirii cerești, care înconjoară tronul slavei și pururea se întorc împrejurul lui Dumnezeu, îngerii Îl laudă și-L preainaltă întru toți vecii.

Treimii, Celei ce a făcut pară de foc fără materie pe cei ce slujesc întru înălțime neîncetat, să ne închinăm și să O preamărim întru toți vecii.

A Născătoare:

Cel Căruia în cer îi stau cu cutremur mulțimi de îngeri și de arhangheli, pe Acela în brațe te-ai învrednicit a-L purta, pe Care, de Dumnezeu Născătoare, roagă-L să mântuiască pe cei ce-L preaslăvesc pe El întru toți vecii.

Alt Canon

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Mai-mare al îngerilor este Mihail arhanghelul. Dar se preamărește după vrednicie împreună cu dânșul prealuminatul Gavriil, tăinuitorul harului, și vestitorul cel cinstit al Fecioarei, voievodul celor fără de trup, mai înainte bucurie vestind celor ce strigă: popoare preainălțați pe Hristos în veci.

Cetele îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechiel, mai înainte grăind, a propovăduit. Întru care Serafimii cei cu câte șase aripi stau înainte, și Heruvimii cei cu ochi mulți înconjurau, cu care împreună a văzut pe arhanghelii cei prea luminați pe Hristos preainălțându-L întru toți vecii.

Bindecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cum că înfricoșătoare va să fie venirea judecății Tale, arătată făcând-o Daniil, mai înainte a grăit: Că scaunele s-au pus și Cel vechi de zile a șezut și mii de îngeri a adus, care stau înainte cu frică, și cu glasuri fără încetare strigau Treimii întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoare:

Cuvântul, Cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, de bunăvoie S-a arătat din Fecioară, și cu noi de un chip, neamestecând una întru alta cele ce sunt ale înfricoșătoarei uniri: că Unul Același întru amândoi se arată. În două firi și într-un Ipostas, chipului asemănării Căruia ne închinăm acum.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Catavasi: Pe tinerii cei binecredincioși ...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiu! Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prealăudată o mărim.

Gustând mâncare necuvenită Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iar Fiul tău, pe lemn pironindu-Se, a izvorât dulceața nemuririi, Preacurată. Pentru aceasta pe tine te cinstim.

Împărăteasă ești a Împăratului și Domnului, mai presus de cuvânt născând pe Cel ce a stricat împărățiile iadului. Pe Care, Fecioară, cu osârdie roagă-L să învrednicească de Împărăția de sus pe toți cei ce te cinstesc pe tine.

Îmbunătățește, stăpână, smerita inimă a mea, cea înrăutățită prin potopul desfătărilor, ca ceea ce ai născut pe Cel bun. Și ca o prea bună mă trece prin ușile cele bune ale pocăinței.

Alt Canon

Irmos: Pe tine, Maica lui Dumnezeu...

Pe Tine, Cel ce ai împreunat în chip de negrăit, Hristoase, cu cele cerești cele pământești, și o Biserică ai făcut pentru îngeri și pentru oameni, neîncetat Te slăvim.

Îngeri și Arhangheli, Scaune, Stăpânii și Domnii, Căpetenii și Puteri, Heruvimi și Serafimi, cu Născătoarea de Dumnezeu, pentru lume rugați-vă.

Ocrotitori tuturor arătându-vă, Mihaile și Gavriile, cercetați pe cei ce din dragoste cinstesc întru tot prăznuită pomenirea voastră, și pe cei ce cântă cu credință izbăviți-i de toată nenorocirea, mai-marilor voievozi.

A Născătoarei:

Pe Cuvântul cel fără de început, Cel ce a voit să înnoiască firea mea, pa Acesta L-ai primit și în trup L-ai născut, Fecioară. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Alt Canon

Irmos: Cu adevărat de Dumnezeu...

Celor ce sunt bolnavi și celor ce umblă pe apă, și celor din nevoi, ajutători spre mântuire v-ați arătat, mai-marii celor fără de trup, Mihaile și Gavriile.

Împreună cu cetele Heruvimilor și ale Scaunelor dănuind, ca un voievod al îngerilor și tănuitor al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi Mântuitorului, Mihaile.

Slavă...

Ca niște păzitori ai lumii și ai Bisericii și mai-marii cetelor puterilor celor de sus, rugați-vă pentru noi Mântuitorului.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cu un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te preamărim: că din patimi și din primejdii ne izbăvești pe noi și rugăciunile noastre spre cele bune le plinești.

Catavasi: Tot neamul pământesc...

LUMINÂNDA

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Ca pe un apărător și conducător al neamului omenesc și prea bun povățuitor, dumnezeiescile voievod, te-a arătat pe tine Făcătorul și Dumnezeu și cu slavă în taină pe tine, Mihaile, te-a cinstit, spre a striga neîncetat cântarea de biruință, cea întreit-sfântă și dumnezeiască.

ALTĂ LUMINÂNDĂ

Podobie: Femei auziți...

Negrăit fiind luminat cu dumnezeieștile străluciri, ale prealuminatei Treimi, înconjuri toată făptura ca un fulger, Arhanghele, plinind dumnezeiasca poruncă, Mihaile, cel ce ești în chipul fulgerului, apărând, păzind și acoperind pe cei ce cu bucurie te laudă pe tine.

Slavă...

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Scaunelor și Căpeteniilor de la Dumnezeu ești pus mai mare, dumnezeiescile voievod, Mihaile preastrălucite. Deci, stând înaintea scaunului celui de neîndurat, acoperă, apără, păzește, mântuiește pe toți cei ce cu credință te cinstesc pe tine, ocrotitorul lumii.

Și acum..., a Născătoarei:

Mai cinstită ești decât măriții Heruvimi și înfricoșătorii Serafimi, Prealăudată, și fără de asemănare mai slăvită, și decât toți sfinții îngeri mai sfântă, Precurată; că pe Ziditorul tuturor în chip de negrăit cu trup L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu. Pe Acela roagă-L să dăruiască robilor tăi mântuire.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria cetelor...

Ca pe un povățuitor al cetelor cerești, și al oamenilor celor de pe pământ ocrotitor tare, păzitor și izbăvitor, pe tine te laudăm cu credință, Mihaile, mai-marele voievod, rugându-ne, de toată durerea de stricăciune făcătoare să ne izbăvești pe noi (de două ori**).**

Mai-marele cetelor dumnezeieștilor puteri celor de sus astăzi împreună cheamă cetele omenești să facă împreună cu îngerii o prăznuire luminată soborului lor celui dumnezeiesc, și împreună să cânte lui Dumnezeu cântarea cea întreit-sfântă.

Sub acoperământul dumnezeieștilor tale aripi, păzește-ne pe noi cei ce cu credință alergăm, Mihaile, dumnezeiască minte și ne acoperă în toată viața; și în ceasul morții, Arhanghele, tu ne fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Unde umbrește harul tău, Arhanghele, de acolo este alungată puterea diavolului. Că nu poate să rabde lumina ta luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgețile lui cele de foc purtătoare pornite asupra noastră,

stinge-le cu mijlocirea ta, apărându-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Și acum..., a Născătoarei:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te mărim credincioșii după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare, ecteniile și otpustul. Ceasul întâi și otpustul desăvârșit.

LA LITURGHIE

**Fericirile din canonul cel dintâi. Cântarea a 3-a pe 4.
Și din al doilea, Cântarea a 6-a pe 4.**

**Prochimen, glasul al 4-lea: Cel ce faci pe îngerii tăi duhuri...
Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul...**

Apostolul din Epistola către Evrei, iar Evanghelia de la Luca (10:16-21).

CHINONICUL

Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc.